

тамъ сж тъй нареченитѣ леминги, малки кжсоопашати звѣрчета, прилични на нашенски лалугеръ, които се вѣдятъ безбройно много. Цѣла година прекарва въ тундрата и тамошниятъ северенъ елень; лѣте той живѣе по високитѣ мѣста.

Отъ птицитѣ тамъ постоянно живѣе бѣлата яребица; нейниятъ крѣскъкъ оживява тишината на лѣтнитѣ нощи въ тундрата. А брѣговетѣ на езерата се огласяватъ отъ крѣска на гагарата (водна птица), която прилита отъ морския брѣгъ, гдето пакъ се завръща, щомъ подрастатъ малкитѣ ѝ. Откъмъ морето дохажда лѣте и грабливата чайка и други водни птици.

Всички тия животни не сж опасни за човѣка, а много отъ тѣхъ сж даже и полезни, като дивечъ за ловъ. Но тамъ има едно мѣничко сжщество, което отравя живота и на другитѣ топлокрѣвни животни. Това е комарътъ. Въ тундрата комаритѣ на цѣли облаци нападатъ човѣка, покриватъ го цѣлъ, наблѣсхватъ се въ носа, въ устата, въ ушитѣ му.

Лѣтото въ тундрата е кратко; то се свършва въ августъ или най-късно въ септемврий. Понѣкога единъ студень денъ туря край на лѣтото. Слабитѣ дръвчета и храститѣ губятъ зеленината си и почервяватъ, мъховетѣ отъ пепеляво-зеленикави ставатъ кафяни. Тогава животнитѣ, които сж гостували презъ лѣтото, побѣгватъ и отлитатъ къмъ морето и тамъ, гдето е по-топло; даже рибитѣ се преселватъ. Следъ нѣколко деня настѣпва зима. Снѣгътъ вали, ту сухъ и ситень, ту мокъръ и едъръ, като покрива всичко. Слънцето попладне все пакъ изгрѣва за малко надъ снѣжната равнина, но скоро съвсемъ се скрива, и тамъ, дето преди малко е владѣлъ непрекжснатъ день, настѣпва дълга, непрекжсната нощъ.

